

Sfârșit de alergare, început de veșnicie...

Oprea Florian 1908 - 2009

OPREA FLORIAN, cunoscut multor generații de credincioși ca „fratele FLOREA”, s-a născut la 3 august 1908 în comuna Copăcel, județul Bihor, ca întâiul născut din cei 13 copii ai familiei Oprea Petru și Maria, oameni evlavioși.

Copilăria i-a fost umbrită de greutățile și lipsurile din anii zbuciumați ai Primului Război Mondial, în timpul căruia tatăl său a fost mobilizat, ajungând prizonier în Rusia. De la vârsta de 7 ani a trebuit să-și câștige pâinea singur, muncind la mai mulți stăpâni, deoarece părinții erau săraci.

La începutul iernii anului 1917, tatăl său, venit în permisie, l-a vizitat la stăpânul unde slujea în gospodărie și l-a găsit muncind afară, în zăpadă, cu picioarele desculțe. L-a ridicat în brațe și, plângând, i-a ținut picioarele în mâinile lui bătătorite pentru a i le încălzi.

A continuat să muncească greu în anii tinereții, iar în anul 1929 a terminat ucenicia, primind „Cartea de Capacitate”, echivalentul Diplomei de Absolvire de astăzi. În anul 1932 a plecat la București, iar apoi, până în anul 1934, a lucrat pe vapoare de croazieră în largul Mării Mediterane.

Întors la București, în anul 1935 și-a predat viața lui Dumnezeu și a fost botezat în râul Dâmbovița, în timpul lunii februarie, după ce au spart gheața care acoperea apa râului!

S-a căsătorit în anul 1936 cu sora Maria Ogrea, femeie de aleasă ținută spirituală, alături de care a slujit lui Dumnezeu până în anul 1984, când sora Maria a plecat acasă la Domnul, fără a avea copii.

A fost ordonat ca slujitor în Biserică în anul 1937 de către Gheorghe Bradin și Petru Tivadar. În această perioadă a fost prieten și tovarăș de lucrare duhovnicească cu Richard Wurmbrand și Constantin Caraman,

alături de care a fost întemnițat de 2 ori, pentru credință.

Un episod sugestiv pentru integritatea sa spirituală s-a petrecut în anul 1943. În timp ce lucra la Consiliul Superior Bancar, a uitat lumina aprinsă într-o seară în care era dat ordin de

camuflaj, din cauza bombardamentelor aviatice. Acest lucru a fost considerat ca delict de înaltă trădare și a fost condamnat la moarte de Curtea Marțială. Avocații i-au propus să spună că nu a fost la serviciu în acea seară și astfel, cu o minciună „nevinovată”, să-și scape viața. Fratele Florea a refuzat acest minim compromis, cu memorabilul răspuns: „**Viață cu minciună, mie nu îmi trebuie!**” Prin harul lui Dumnezeu, însă, un înalt consilier al Consiliului Bancar a reușit să intre în audiență la Regele Mihai și a obținut grațierea.

La Mediaș, unde a fost transferat cu serviciul în 1948, s-a dedicat slujbei de păstor în biserica locală și în bisericile din zonă, influențând în mod

decisiv viețile multor generații de credincioși, prin harul lui Dumnezeu. Slujirea îi poate fi rezumată prin cuvintele: „...*Am fost pentru fiecare din voi ca un tată cu copiii lui: vă sfătuiam, vă mângâiam și vă adeveream să vă purtați într-un chip vrednic de Dumnezeu, care vă cheamă la Împărăția și slava Sa*” (1 Tes. 2:11-12).

În anul 1987 a predat suzba de păstor fratelui Cornel Pleșa, iar ulterior fratelui Bora Elisei, dar a continuat să fie părinte duhovnicesc al celor care s-au născut și format ca oameni spirituali sub îndrumarea sa.

Din anul 1990 a fost angajat cu o energie uimitoare într-o lucrare caritabilă însoțită de vestirea Evangheliei în spitale, orfelinate, azile de bătrâni și închisori, fiind activ până la vârsta de 100 ani!

Sărbătorirea celor 100 ani, la 3 august 2008, în Biserica din Mediaș, a fost un eveniment foarte emoționant, la care au participat frați din conducerea cultului, credincioși care au avut binecuvântarea de a-i fi apropiați, precum și oficialități ale orașului, care au omagiat viața sa exemplară pentru întreaga comunitate în care a trăit.

S-a mutat ca să fie împreună cu Domnul Isus Hristos (Filip. 1:23) la 30 decembrie 2009. La slujba de înmormântare, care s-a oficiat la 1 ianuarie 2010 în Biserica din Mediaș, au participat credincioși din multe biserici penticostale din țară, precum și din biserica baptistă și din biserica creștină după Evanghelie din Mediaș, cu care Oprea Florea a promovat o relație de părtășie frățească de-a lungul întregii sale vieți.

La serviciul de înmormântare au slujit pastorii Gheorghe Mesaroș, din Lupeni și Iosif Tirla, din Sibiu, alături de slujitori din biserica locală, iar predica de bază a fost rostită de Ioan Gurău, președintele Comunității Regionale Brașov.

Păstrăm în suflele îndemnul Sfințelor Scripturi: „*Aduceți-vă aminte de mai marii voștri, care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; Uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viațuire, și urmați-le credința!*” (Evrei 13:7).

TRAIAN PRUȘU, BORA ELISEI